

Sexagesima I

24. februar 2019

Toreby 9, Sundkirken 10

Salmer:

392 Himlene, Herre	Gud ske tak	751
826 Guds nåde	Herren strækker	447
400 Så vældigt	Fyldt af	448
154 En bondemand går		154
401 Guds ord det er		
391 Dit ord, og Gud		400

Dette hellige evangelium skriver evangelisten

Markus (Mark. 4, 1-20)

Bøn:

Vor Gud og far

Tak for dit livgivende ord,
som skaber håb i verden.

Amen

Der er altid noget at gøre for en landmand.

Der skal pløjes og gøres klar,

der skal gødes og høstes –

men inden da skal der selvfølgelig sås.

Selv alle os, der ikke er har nærmere kendskab til landbruget ved, at der er arbejde der skal gøres. Om det nu er det ene eller det andet der er vigtigst kan man ikke sådan sige. Men sås skal der i hvert fald.

Det gælder os i Guds rige,
der er altid noget at gøre –
og noget af det vigtigste, der er at gøre der, er at så Guds ord blandt mennesker.

Gud er hovedkraften i det arbejde,
men Gud klarer det ikke alene,
han har også brug for, at vi hjælper til og bidrager med vores evner og talenter i arbejdet for Guds rige.
Ellers kan det ikke vokse og gro –

Når vi i dag hører om at Gud er som en sædemand, der sår frøene,
så hører vi også om en usædvanlig sædemand,
som opfører sig på en – for landmænd –
uforståelige og ufornuftig måde.

Sædemanden er ødsel –
han sår sin såsæd alle vegne

både på vejen,
på klippegrunden,
blandt tjørn og tidsel
og i god jord.

Det er ikke særlig fornuftigt at så, der hvor
vækstbetingelser er dårlige.

Og selv vi der ikke er landmænd må undre os.

Hvorfor går han ud på må og få?

Hvorfor laver han ikke beregninger?

- Det virker skødesløst ikke at tænke på den store
spildprocent?

- Det var aldrig gået i virkeligheden,

slet ikke i den virkelighed vi kender,

hvor ressourcospild er et fyord

og genbrug

og minimalt madspild er noget vi bekymrer os
meget om.

Det er ikke godt at spille, hverken ressource,

penge

eller tid for den sags skyld.

Og derfor synes det også uforståeligt at Guds ord
bare strøs med rund hånd.

Burde man ikke på en eller anden måde kræve garantier, så man sikrer sig, at ordene ikke går til spilde.

Man burde vel sørge for gode vækstbetingelser.

Vi ved godt at det i sidste ende er Gud, der med sol og regn i passende mængder, får tingene til at gro.

Men uden menneskers omsorg og hjælp kan resultatet godt blive sparsomt.

- Eller måske er det omvendt,
vi kan gøre vores del,
men uden Guds hjælp er der intet i livet, der kan gro.

Pointen i dag er altså anderledes end man kunne forvente,
når det gælder vor Herre som sædemand, så er han ikke optaget af vækstbetingelserne –
Gud bekymrer sig ikke om, hvad der kan betale sig.

Og så kan man roligt tilføje:
Når det gælder vores arbejde for Guds rige,

skal vi heller ikke bekymre os så meget om, hvad der kan betale sig –

Vi må gerne ligne Gud i vores omgang med ordet, med kærligheden og det gode.

Vi må gerne være ødsle og ubekymrede.

Virksomheden af Guds ord afhænger heldigvis ikke af vores formåen.

Kærligheden slår igennem med overvældende kraft, fordi den er af Gud.

Det er uforståeligt at Gud er ødsel,
- men det er han.

Det viser sig så også, at han godt kan få ting til at gro, der hvor livet ser håbløst ud.

Men der er nu også meget andet der er uforståeligt ved Gud – det er det der går igennem i dagens tekster.

Guds planer er ikke som vores planer –
og Guds veje ligner ikke vores veje.

Når Jesus fortæller lignelser så kan det godt være han giver os billeder og sammenligninger som vi kan relatere til,

men samtidig er der noget hemmelighedsfuldt og kringlet ved det.

Synes vi at finde svar på et spørgsmål – opstår der som regel bare nye og andre spørgsmål.

Det er mærkeligt, at vi ikke kan forstå.
Det er ikke en pointe, at vi ikke skal forstå.
Men det er at livsvilkår.

Gud er andet og meget mere end os
– og derfor vil vi aldrig kunne indfange troen på ham i forstandige ord og menneskelig rationalitet.
Der er altid mere at sige om Gud

Denne verdens kloge hoveders klogskab tåler ikke sammenligning med Guds visdom og klogskab.
Det handler ikke om hvad vi kan, men om hvad Gud kan.
Guds visdom er i en helt anden kategori.

Guds visdom viser sig i uforståeligheder for os, ja, i det der forekommer helt tåbeligt.

På mange måder –
men først og fremmest som ordet om korset.

Jesu død på korset er omdrejningspunktet i den kristne tro.

Men det er også den begivenhed og troens ord om dette, som er den største anstødssten, det er ofte det som forhindrer mennesker i at leve i troen.

At Jesus døde på korset –
og blev verdens frelser, da han overvandt døden –
det er ikke bare gådefuldt –
det virker også som det rene spild af et godt liv.
Men det skete for vores skyld

Jesus Kristus blev vores og hele verdens frelser.
Det er ikke rationelt,
men det er kristendommens glædelige budskab,
som på ingen måde kan sammenlignes med denne verdens klogskab.

Gud vil gerne have budskabet ud i hele verden,
og han spreder selv frimodigt sit ord ud over
alverden – uden at tænke på hvor modtagelige
eller lukkede sind vi mennesker nu har.

Det er godt at vide at Gud ikke laver beregninger på os og vores liv.

Det er godt at vide at Gud ikke bekymrer sig om, om vi nu spilder tiden og livet på andet end et liv i troen.

Når Gud er sådan - ødsel, ufornuftig og ubekymret - så kan vi også godt ”spilde tid” – i gåseøjne – spilde tid og kræfter på arbejdet for ham og hans rige.

Vi kan strø om os med gode ord, vi kan være med til at sprede det glædelige budskab om at Jesus Kristus har overvundet døden og onskabet –

Kristus er verdens frelser,
ikke bare for længe siden,
men også i dag.
Amen